మనకు జ్ఞానోదయం కలగటానికి, మన హృదయంలో మనం మేల్కోవటానికి వారి ప్రెజెన్స్ సరిపోతుంది. నీలో ఒక మహాశక్తి ఉంది. ఆశక్తి మేల్కొన్నప్పుడు నీద్వారా ఇతరులకు సహాయ సహకారములు అందకుండా ఎలా అపుచేయగలవు. వీరందరికి ఆ శక్తి పంచిపెట్టాలని నీవు అనుకోవు, నీద్వారా ఆ శక్తి ఇతరులకు అందుతుంది, దానిని బట్టి అనేకమంది లాభాలు పొందుతారు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-06-2009, కైకలూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అజ్ఞానం అంతా మన మనస్సులోనే ఉంది. బంధం ఎక్కడ ఉంది అంటే మన మనస్సులోనే ఉంది. బయట అసలు ఏమీ లేదు. అందుచేత మనస్సును మీరు అదుపులో పెట్టుకుంటే మీరు భక్తులు. మీ మనస్సుని మీరు అదుపులో పెట్టుకోలేకపోతే మీరు భక్తులు కాదు. మనస్సు ఎవరికైతే అదుపులో లేదో, ఇంద్రియ సుఖాలపట్ల ఎవరికైతే ఎక్కువ ఆసక్తి ఉందో, జీవితం అంటే ఇంద్రియాలతోటి భోగాలు అనుభవించి చనిపోవటమే, ఇంక మరణానంతరజీవితం లేదని ఎవరైతే అనుకుంటున్నారో వారే రాక్షసులు అని ఈశావాస్యోపనిషత్తులో చెప్పారు. ఎంత పాండిత్యం ఉన్నా, ఎంత ఐశ్వర్యం ఉన్నా, ఎంతకీర్తి ఉన్నా వాడికి మనోనిగ్రహం కనుక లేకపోతే పశువుతోటి సమానం అని ఒక ఋషి చెప్పాడు. కొంతమంది ఆధ్యాత్మికంగాను, భౌతికంగాను కూడా పాడైపోతారు. ఈ లోకానికి పనికిరారు, పరలోకానికి పనికిరారు. దానికి కారణం వారి మనస్సే. మీ మనస్సును మీరు అదుపులో పెట్టుకోవటం చాలా ముఖ్యం. కొంతమంది ఆధ్యాత్మికంగాను, భౌతికంగాను అభివృద్ధిలోనికి వస్తున్నారు అనుకోండి వారి మనస్సు సరియైన మార్గంలో ఉందని, వారి మనస్సు అదుపులో ఉందని అర్థం. మనం పాడైపోయినా మన మనస్సే కారణం, మనం బాగుపడినా మన మనస్సే కారణం. మనస్సు వచ్చాక ఏదైతే వస్తోందో అవి అన్నీ కూడా మనస్సు ఎంత నిజమో అవీ అంతే నిజం. ఇవన్నీ సాపేక్షిక సత్యాలు కాని పారమార్థిక సత్యము కాదు. మనస్సు ఉంటే అన్నీ ఉన్నాయి, మనస్సు లేకపోతే ఏదీ లేదు అని భగవాన్ అన్నారు. ఒక ప్రక్కన దేహాభిమానం పెట్టుకొని, జీవలక్షణాలు పెట్టుకొని దేవుడు అసత్యం, లోకం అసత్యం అని చెబితే మీకు ప్రమాదం ఎదురు అవుతుంది అని రామకృష్ణుడు అన్నారు.

మన మనస్సుని నిగ్రహించుకోవటానికి కేవలం మన తెలివితేటలు సరిపోవు. స్వప్రయత్నం ఉండాలి, దేవుని అనుగ్రహం ఉండాలి. మనం సాధన చెయ్యగా, చెయ్యగా

కొంత అనుభవం వస్తూ ఉంటుంది. లోపల ఏదో ఉంది, అది మనకి అర్థం కావటంలేదు అని లోపల స్ఫురణ మనకి తెలుస్తూ ఉంటుంది. మరల చెదిరిపోతూ ఉంటుంది. దీనికి ఆచార్యులవారు ఏమన్నారు అంటే నీకు అనుభవం వచ్చినా నీకు చిరకాలం నుండి వచ్చిన భ్రాంతి అక్కడ ఉండనివ్వదు. ఆ వాసనలోంచి నువ్వు బయటకు రాలేవు. నీకు వచ్చిన అనుభవం నెమ్మదిగా స్థిరపడుతూ ఉంటే వాసన రాలిపోతుంది అని చెప్పారు. మనస్సుని నిగ్రహించుకోవటం చాలా కష్టం. మనం మనస్సుని నిగ్రహించుకుంటే అంతకు మించినది ఏమీలేదు. మిమ్మల్ని ఎవరైనా పొగిడితే మీకు సంతోషం వస్తుంది అదొక రకమైన దురద. దీనివలన మనస్సు పాడైపోతుంది అని మీకు తెలియదు. ఆచార్యులవారు అన్నారు నిన్ను ఇతరులు పొగిడినా, నిన్ను నువ్వు పొగుడుకున్నా వీటి వల్ల ప్రయోజనం లేదు. దీనివల్ల నీ మనస్సు కొంత చల్లబడుతుంది. కాని ఈ పొగడ్తల వల్ల నీ భక్తి కాని, ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతికాని, నీ చైతన్యస్థాయి కాని ఏమీ పెరగదు. ఈ పొగడ్తలకి లోనవ్వటం వలన మరల ప్రపంచంలో కూరుకుపోతావు. నువ్వు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే ఈశ్వరుడి పాదాలకు నువ్వు అంటుకుపోవాలంటే పొగడ్తలు నీకు ఏమీ ఉపయోగపడవు, అవి ఉపయోగపడనప్పుడు నిన్ను ఇంకొకరిచేత పొగిడించుకున్నా, నిన్ను నువ్వు పొగుడుకున్నా అల్లరికాని ఇందులో ఏమీ ప్రయోజనం లేదు అని చెప్పారు. బుద్ధిమంతుడికి పబ్లిసిటీ అక్కరలేదు.

భగవంతుడు చెప్పిన ప్రతీవాక్యం నిజం. మనకి ఆప్తుడే అబద్ధం చెప్పడు. ఇంక భగవంతుడు ఎందుకు అబద్ధం చెబుతాడు. ఆప్తులు అంటే మన చుట్టాలు, స్నేహితులు కాదు. ఎవరికైతే ఇంద్రియ నిగ్రహం ఉందో, మనోనిగ్రహం ఉందో, ఎవరైతే మన క్షేమం కోరుతున్నారో, ఎవరైతే తపస్సు చేసి పవిత్రుడు అయ్యాడో వాడు చెప్పిన వాక్యం ఆప్తవాక్యం, వాడు చెప్పినది ఆచరించదగినది. ఆప్తవాక్యమే, ఇలా ఉన్నప్పుడు భగవంతుడి వాక్యం ఎలా ఉంటుంది. ముందు అసలు భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు, ప్రభువు ఒకడు ఉన్నాడు అనే విశ్వాసం మనకి ఉండాలి. రామకృష్ణుడు ఏమని చెప్పాడంటే మీరు జీవన్ముక్తులు అవ్వాలంటే ఈ శరీరం అనేది ఒక యంత్రం. ఈ శరీరాన్ని ఆడించేవాడు నారాయణుడు లోపల ఉన్నాడు. ఆడించేవాడు ఆయన, ఆడేవాడిని నేను అనే నిశ్చయం మీకు దృఢంగా ఉంటే మీరు ఇప్పుడే, ఇక్కడే జీవన్ముక్తులు అవుతారు అని చెప్పారు. ఇది నీకు అర్థమైతే వంద శాస్త్రాలు చదవనక్కరలేదు. అంటే నోటితోటి చెప్పటంకాదు అది మీ గుండెకు తాకాలి. అప్పుడు మీ మనస్సులో ఉన్న అశాంతి కాలిపోతుంది. రామకృష్ణుడు ఇలా మాట్లాడుతూ ఉంటే ఒక తెలివైనవాడు అన్నాడు మానవ జీవితం, ఈ ప్రాపంచిక జీవితం అంతా భగవంతుడి సంకల్పం ప్రకారం నడుస్తూ ఉంటే మీరు ఈ బోధ

చెప్పటం ఎందుకు అన్నాడు. నేను ఎవడిని చెప్పటానికి. అమ్మ నా పక్కన కూర్చుని జ్ఞానాన్ని పోసేస్తోంది అది నేను పంచిపెడుతున్నాను. నేను డిస్ట్రిబ్యూటర్‌నే. చెప్పటం అయిపోయింది అనుకోండి మళ్ళీ సప్లై చేస్తోంది ఇది కూడా చెప్ప అని. అమ్మ ఎలా చెప్పమంటే అలా చెబుతున్నాను. నేను లేను నానోటితో అమ్మ పలుకుతోంది అన్నారు. మీ దేహానికి ఏదైనా ప్రారబ్దం ఉంది అనుకోండి, ఈ ప్రారబ్దం అనుభవించాలని భగవంతుడు చెప్పడు. ఆ రకమైన మనుషుల్ని నీ దగ్గరకు చేరుస్తాడు, ఆ పరిస్థితులు తీసుకువస్తాడు. ఆ ప్రారబ్దానికి అనుగుణంగా నీ శరీరాన్నితోలుతూ ఉంటాడు వాడే ఈశ్వరుడు.

ఒకసారి రమణమహర్షి గారిని దేవుడు ఉన్నాడా? మీరు దేవుడిని చూసారా అని అడిగారు. ఆ కొండ వంక చూపించి వాడే దేవుడు వాడిని చూసాను కదా! నేను చూచినట్టు నువ్వు కూడా చూడు అన్నారు. నువ్వు నీ శరీరంతోటి ఎలా తాదాత్మ్యం పొందుతున్నావో అలా శివుడు కూడా ఆ కొండతోటి తాదాత్మ్యం పొందుతున్నాడు. ఈ దేహం నాది నాది అని నువ్వు ఎలా అనుకుంటున్నావో, శివుడు కూడా ఆ కొండని నేను నేను అనుకుంటున్నాడు అన్నారు. అయితే దానికి విశ్వాసం ప్రధానం. అగస్త్యమహర్షి అరుణాచలాన్ని దర్శించాడని నేను పురాణంలో చదివాను అదంతా నిజమేనా అని భగవాన్‌ని అడిగారు. అగస్త్య మహర్షి ఏమిటి ప్రతీవాడూ ఇక్కడికి రావలసిందే అన్నారు. అంటే దాని అర్థం అరుణాచలం అంటే హృదయం అని ప్రతీవాడూ హృదయం దగ్గరకి వస్తేనేగాని వాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలగదు. మీ తలకాయలో మీరు ఎంత సహజంగా ఉంటున్నారో అంత సహజంగా మీ హృదయంలో మీరు స్థిరపడేవరకూ మీకు జ్ఞానం కలుగదు. హృదయంలోకి అందరూ చేరుకోవలసిందే. మన మనస్సుకి ఉత్పత్తి స్థానం హృదయం. మనస్సు హృదయంలో ఉత్పత్తి అవుతుంది, శిరస్సులో విజృంభిస్తుంది. నువ్వు ఇప్పుడు శిరస్సులో ఎలా ఉంటున్నావో అంత సహజంగా నీ మనస్సు హృదయంలో ఉండగల్గితే అప్పుడు మనోనాశనం అవుతుంది. మనస్సు అణగటం వేరు, మనస్సు నశించటం వేరు. పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేనప్పుడు మనస్సు అణిగి ఉంటుంది పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నప్పుడు మనస్సు బుసలు కొట్టేస్తుంది. మనస్సు చెప్పినట్టు నువ్వు వినకూడదు. నువ్వు చెప్పినట్టు నీ మనస్సు వినాలి. మీరు భగవదనుభవం పొందటం కోసం సాధన చెయ్యాలి. మీరు ప్రయత్నం చేసేటప్పుడు అది నిశ్చయంగా ఉండాలి. మనం ఈ ప్రయత్నం చేద్దాము ఈ ప్రయత్నంలో శరీరం ఉంటే ఉంటుంది లేకపోతే ఈ ప్రయత్నంలో శరీరం పోయినా ఫరవాలేదు కాని మనం భగవదనుభవం పొందాలి అని ప్రయత్నం చేయాలి. ఆ ప్రయత్నంలో మనం ఫెయిల్ అయిపోతున్నాము అనుకోండి అయినా ప్రయత్నం విడిచిపెట్టకూడదు. దానిని సాధించాలి అని ప్రయత్నం అలా చేస్తూనే

ఉండాలి అంటే గమ్యం మరచిపోకూడదు.

ఆత్మసాక్షాత్కారం పొందాలి అనే కృతనిశ్చయం మీకు ఉండాలి. ఆ నిశ్చయం కూడా దైవానుగ్రహం లేకపోతే మీకు రాదు. ఆత్మజ్ఞానం పొందకుండా నువ్వు సాధించటానికి ఇంక ఏముందివయ్యా ఈ ప్రపంచంలో అనేవారు భగవాన్. నీ స్వరూపం నువ్వు తెలుసుకోవటం కంటే మించినపని ఏదైనా ఈ లోకంలో ఉందా? అసలు దాని విలువ మనకు తెలియాలి. వస్తువు యొక్క విలువ తెలిస్తేనేగాని దాని గురించి సాధన చేయలేము. మీ దేహప్రారబ్ధాన్నిబట్టి మీ కోరికలు కొన్ని నెరవేరతాయి అప్పుడు పొంగిపోకండి ఇదీ అబద్ధమే, ఒకోసారి మీరు ఎంత కోరుకున్నా, ఎంత ప్రయత్నం చేసినా ఆ కోరిక నెరవేరదు అప్పుడు కుంగిపోకండి అదీ అబద్ధమే. ఇంక పొంగిపోవటం ఎందుకు, కుంగిపోవటం ఎందుకు. ఈ రెండూ వదులుకోండి అన్నాడు పరమాత్మ. మీరు ఎక్కువ పొంగిపోతున్నారు అనుకోండి అప్పుడూ మనస్సు విజృంభిస్తుంది. మీరు ఎక్కువ కుంగిపోయారు అనుకోండి అప్పుడూ మనస్సు విజృంభిస్తుంది. అప్పుడు మీరు జపం చేసినా మీ మనస్సు స్వాధీనంలోనికి రాదు. భగవాన్ చెప్పేవారు మీరు చేసిన తపస్సులకంటే యోగాభ్యాసాల కంటే, మీరు చేసిన జపసాధనలకంటే ఒక గురువు యొక్క దయ చాలు మీ మనస్సు అదుపులోకి రావటానికి. మీరు ఎన్ని శాస్త్రాలు చదివినా, ఎంత పాండిత్యం మీకు వచ్చినా గురువు దయతో అది సమానము కాదు. మీరు సాధన బాగా చేయలేకపోతున్నారు అనుకోండి హోలీకంపెనీ చూచుకోండి. హోలీకంపెనీ వల్ల కూడా మీరు పవిత్రులు అవుతారు. మనం పని చెయ్యాలి. ఎక్కడా ఎటాచ్‌మెంటు ఉండకూడదు. మనకి ఎక్కడా ఎటాచ్‌మెంటు లేదు అనుకోండి ఇంక మన మనస్సు కదలమంటే కదలదు. ఈ ప్రపంచం అంతా మనస్సు కల్పితం. బయట ఏదో జరిగినట్టు మనకి అనిపిస్తోంది కానీ అంతా మన మనస్సులోనే జరుగుతోంది. మీరు బయట శుచిగా ఉండాలి లోపల కూడా శుచిగా ఉండాలి అంటే మీ మనస్సుని శుచిగా ఉంచుకోవాలి. శరీరం ఆరోగ్యంగా ఉండాలి, మనస్సు ఆరోగ్యంగా ఉండాలి. మానసికఆరోగ్యం పాడైపోయే పనులు మీరు చేయకూడదు. మనస్సుకి వేరుగా బంధం లేదు. మనస్సు రూపంలోనే బంధం ఉంది. అవిద్య మనోరూపంలోనే ఉంది. అజ్ఞానము మనోరూపంలోనే ఉంది. మీరు ఏ పని చేసినా ఒక్క ఓర్పు సరిపోదు, నేర్పు కూడా ఉండాలి, ఆ పని సమర్థతగా చెయ్యాలి. ఇంతకంటే ఆ పని ఎవరూ బాగా చేయలేరు అన్నంతబాగా చెయ్యాలి అదీ దక్షత అంటే.

సమర్థత ఉన్నవాడు ఎక్కువ గౌరవాన్ని కోరడు వారు సమర్థత మీద వారే ఆధారపడి ఉంటారు. గౌరవం అనేది ఒక బానిసత్వం. మీరు గౌరవం సంపాదించాలనే గొడవ

వదిలేయండి. అది మీరు వదిలేస్తే లోకవాసనపోతుంది, బాహ్యంగా సుఖపడటమేకాదు ఆత్మసుఖం మీకు అందుతుంది. కీర్తిపట్ల అపేక్ష ఉన్నవారు గ్రౌండు రియాలిటీస్‌కి దూరంగా ఉంటారు. దీనికి భగవాన్ అన్నారు ఒక వేశ్య యొక్క దాస్యంలోంచి మనిషి బయటకు రాగలడుగాని కీర్తికాంక్షలోంచి మనిషి బయటకు రాలేడు అన్నారు. కీర్తకాంక్ష నిన్ను బంధిస్తుంది. నీ మనస్సు నీకు అదుపులో లేకుండా వెళ్ళిపోతుంది. నువ్వు చివరకు భగవంతుడి దయకోసం ఒక్క పనీ చెయ్యవు. కీర్తి వస్తుందంటే పని చేస్తావు. ఇంక కీర్తి రాదంటే ఏ పనీ చెయ్యవు. మంచాన్ని పట్టిన ముసలివారికి కామక్రోధాలు తగ్గిపోవచ్చు కాని కీర్తి కాంక్ష పోదు. అంటే మీకు పునర్జన్మలు తీసుకురావటానికి ఇది కూడా వాసన. ఆత్మకి కీర్తి అక్కరలేదు అహంకారానికే కీర్తి కావాలి. అంటే నువ్వు కీర్తిని కోరుకుంటున్నావు అంటే నీ అహంకారాన్ని పెంచుకుంటున్నావు. మనకి లోపల బంగారం ఉంది. ఆ బంగారం మన కళ్ళకి కనబడకుండా పైన మూత పెట్టారు. ఆ మూతే అహంభావన. ఆ మూతనుతీసి వాడు బయట పడేయలేడు ఎందుచేతనంటే వాడికి అది ఇష్టంగా ఉంది. ఆ మూతను తొలగించకపోతే లోపల ఉన్న బంగారం వాడికి కనిపించదు. ఆ మూతను నువ్వు గెంటగలిగితే లోపల ఉన్న బంగారం నీకు లభ్యమవుతుంది. వెయ్యి జన్మలు ఎత్తినా నువ్వు ఆ మూత తియ్యవు. ఎందుచేతనంటే నీ జీవితంలో నీ భర్తకంటె, నీకు ఉన్న ఆస్తిపాస్తులకంటే అహంభావన అనే మూతే నీకు ఎక్కువ ఇష్టం. మాయ అంతా అక్కడే ఉంది. అది మనకి ఎంతపనికి రానిదైనా అది అంటే మనకి చాలా ఇష్టంగా ఉంది. అందుచేత దానిని విడిచిపెట్టలేకపోతున్నాము. శాస్త్రాన్ని కూడా మీరు విసుగువచ్చేలా వినాలి. అహంభావన అనేది మూతలాగ ఉంది. నీ హృదయంలో ఉన్న బంగారాన్ని అది కనబడనివ్వటంలేదు అని ఇలా రిపీటెడ్‌గా వింటూ ఉంటే ఎప్పుడైనా ఆ మూత తీసేద్దాము అనే బుద్ధి మీకు కలుగుతుంది, వినకపోతే ఆ బుద్ధి మీకు కలగదు.

మీరు ఎవరినీ ద్వేషించవద్దు. ప్రేమ నెమ్మదిగా నడుస్తుంది. ద్వేషం చాలా స్పీడుగా వెళ్ళిపోతుంది. మీకు ఎవరిమీదైనా ద్వేషం ఉంటే వారే మీకు అస్తమానూ జ్ఞాపకం వస్తారు ఇంక దేవుడు జ్ఞాపకం రాడు. మీకు ద్వేషం ఉంటే మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళిపోతుంది. బాహ్యముఖానికి వెళ్ళిపోతే అహంకారం పెరిగిపోతుంది. మీకు శాంతి దొరకదు. అందుచేత వారు చెడ్డవారు అయినా మీరు ద్వేషం పెట్టుకోవద్దు మీకు ఇష్టం లేకపోతే వారితోటి స్నేహం మానేయండి. మీరు జరిగిపోయిన గొడవలు అస్తమానూ తలపెట్టుకోవటంకంటే వర్తమాన కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోండి. అంతటా వ్యాపించిన వస్తువు మనలాగ కాళ్ళుచేతులు తొడుక్కుని వస్తే వాడిని పరమాత్మ అని ఎలా అనుకుంటాము. పరమాత్మని గ్రహించటానికి

అంత పుణ్యబలం మనకు లేదు. ధర్మరాజు ఉత్తముడే. భారతయుద్ధంలో పరమాత్మ అబద్ధం చెప్పమంటాడు, ధర్మరాజు అబద్ధం చెప్పను అంటాడు. నన్ను ఎవరు అనుకుంటున్నావు అని అడుగుతాడు. నువ్వు ఈశ్వరుడవని నాకు తెలుసు అంటాడు. అయితే అబద్ధం చెప్పటానికి నీకు భయం ఏమిటి? అంటే నాకు పాపం వచ్చేస్తుంది అంటాడు. నీ పాపాన్ని నేను మోస్తాను అంటాడు పరమాత్మ. అప్పుడు అబద్ధం చెబుతాడు. నీ పాపాల్ని నేను భరిస్తాను అని ఎవరు చెప్పగలరు. అది ఈశ్వరుడికే సాధ్యం. నిజంగా ఆయన భరించగలడు. మన పాపాల్ని మనమే భరించలేకపోతున్నాము మళ్ళీ ఇంకొకరి పాపాలను మనం ఎలా భరించగలము. మనం మోయలేము. మీరు జీవుడు కాబట్టి భరించలేరు. అందుచేత పరమాత్మని గుర్తించటం చాలా కష్టం. మన అహంకారం భగవంతుడిని గుర్తించనివ్వదు. అది భీష్ముడికి సాధ్యం అయ్యింది, ధర్మరాజుకి సాధ్యం అయ్యింది.

మీరు దేనికి శోకించకండి, దేనిని ద్వేషించకండి, దేనిని కాంక్షించకండి. ప్రపంచంలో ఏ వస్తువు మీద కాంక్ష పెట్టుకోవద్దు. మీ దేహప్రారబ్దంలో ఉంటే ఆ వస్తువు మీదగ్గరకు వస్తుంది. మీ దేహప్రారబ్దంలో లేదు అనుకోండి మీరు ఎంత ప్రయత్నం చేసినా రాదు. భగవాన్ అసలు ప్రారబ్దమే లేదు అన్నారు. నేను ప్రారబ్దం అనుభవిస్తున్నాను అని ఎవరు అనుకుంటున్నారు? నీ మనస్సు అనుకుంటోంది. ఆ మనస్సుని తీసుకువెళ్ళి ఈశ్వరుడికి శరణాగతి చేస్తే, ఈశ్వరుడి పాదాలముందు పెడితే అసలు ప్రారబ్దం అనుభవిస్తున్నట్టు కూడా నీకు తెలియదు అన్నారు, నీ చావు అబద్ధం, నీ పుట్టుక అబద్ధం. ఇవన్నీ మనో కల్పితములు. అసలు నీ స్వరూపం తెలుసుకోవటం మానేసి చావు గురించి, పుట్టుక గురించి ఆలోచిస్తావేమిటి? అవి నిజం కాదు. ఎవడైతే నేను పుట్టాను అనుకుంటున్నాడో వాడిని రంపం పెట్టి కోసేసినా వాడికి మోక్షం రాదు అని చెప్పారు. ఏదైతే నువ్వు అయి ఉన్నావో దానికి పుట్టుక లేదు. ఆ పుట్టుక లేని దానిని పుట్టుక లేనిదానిగా నువ్వు తెలుసుకుంటే అప్పుడు నీకు మోక్షం. అదే చైతన్యం. నువ్వు మంచివాళ్ళతోటి స్నేహం చేస్తే నువ్వు చెడ్డవాడివి ఎలా అవుతావు. చెడ్డవాడు అవ్వలేవు. అలాగే చైతన్యాన్ని ఆశ్రయించి, చైతన్యాన్ని స్మరిస్తూ, చైతన్యం కోసం జీవిస్తూ ఉంటే నీకు జడబుద్ధి పోయి చైతన్యబుద్ధి కలుగుతుంది. ఇంక నీకు పుట్టుకలు, చావులు ఏమిటి? ఆవు పుట్టగానే దూడమీద ఉన్న మాయను ఆవు ఎలా నాకేస్తుందో అలాగ నాకు ఇష్టులైనటువంటి వారి బుద్ధిలో ఏమైనా దోషాలు ఉంటే, నా స్వరూపం అందకుండా ఏ ఆటంకాలు అయితే వారి బుద్ధిలో ఉన్నాయో ఆ దోషాలన్నీ నాకేసి, వారిని ఆ పాపాల్లోంచి, ఆ దోషాల్లోంచి విడుదలచేసి శుభ్రం చేసి నా స్వరూపాన్ని వారికి ఇస్తాను అని పరమాత్మ చెప్పాడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

ఆగష్టు	7	తాడినాడ, కృష్ణాజిల్లా
ఆగష్టు	13	శ్రీ రమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు (కృష్ణాష్టమి)
ఆగష్టు	20	మురమళ్ళ, శివాలయం
సెప్టెంబర్	1	అయిభీమవరం
సెప్టెంబర్	6	చింతపర్రు
సెప్టెంబర్	13	శ్రీ రమణ క్షేత్రం, జిన్నూరు

సద్గురు నాన్నగారితో హైదరాబాదు శ్రీ రమణ భక్తులు

శ్రీ సద్గురు నాన్నగారితో సత్యసాయి నిగామము మేనేజింగు డైరెక్టరు

లోపాలే - పాపాలు

ఈ లోకంలో మనం చీకటిలో నరమాత్రుడు కూడా చూడని ప్రదేశంలో నవ్వుతూ చేసే పాపకార్యాన్ని, హింసాకార్యాల ఫలితాలను ఈశ్వరుడు వెలుగులోకి తీసుకొని వచ్చి వాటిని మనతో ఏడుస్తూ అనుభవించేలా చేస్తాడు. ఆ కుటుంబాలకు ముళ్ళు వేసాను తన్నుకు చస్తున్నారు అని ఆనందిస్తే ఆ బీట ముళ్ళు విప్పుకోవటానికి తరువాత ఎన్నో జన్మలు పడతాయి. కారణం లేకుండా కార్యం ఉండదు. హేతువు లేకుండా తీతువు మోగదు. శివుని ఆజ్ఞ లేకుండా చీమైనా కుట్టదు అని గ్రహించాలి. ఇతరులను తుచ్ఛులుగా, పాపులుగా చూడటమే అన్నింటికంటే గొప్ప పాపము. ఏదైనా ప్రతికూల పరిస్థితి తటస్థించినప్పుడు మన మనస్సు స్వాధీనం తప్పుతుంది. దాన్ని వివేకంతో సరిచేసుకోవాలి. సమస్త పాపాలకు, దుఃఖాలకు, సనుగుళ్ళు గానుగుళ్ళు లేకుండా ప్రశాంతంగా భరించాలి. కారణం అవి అన్ని మనం చేసుకొన్నవే. మనకు అపకారం జరిగిందని ప్రతిఘటించి తిరిగి దెబ్బకొడదామని ప్రయత్నించకూడదు. మన కర్మలను మనచేత అనుభవింపజేస్తున్న భగవంతుని చేష్టలను మనం కప్పి పుచ్చుకోకూడదు. ఎవరైనా మనతో విరోధం పెట్టుకొంటే వారి గురించి బయపడకూడదు. మనలను పొగిడేవారిగురించే భయపడాలి. అభిమానం ఎంత వరకూ ఉంటుందో అంతవరకూ ముక్తిలేదు. వైఫల్యాలు, అనుకూలాలు, దరిద్రం, సంపద నిగ్రహించుకోకపోతే భంగపాట్లు కలిగిస్తాయి. అవి మానసిక బుడగలు మనం వాటిని పెద్దవి చేసుకొంటూ వాటి వెంట పరుగిడతాము. అవి ఒకప్పుడు ప్రేలిపోతాయి. అవి అన్ని ఆంతరంగిక భావాల కల్పనలే. గాఢనిద్రలో అవి లేవు అవి అన్ని స్వప్న సమానం. ఈ విషయం గురు అనుగ్రహం ఉన్నవానికి, అమనస్కస్థితిలో ఉన్న వానికి మాత్రమే తెలుస్తాయి. మానవుడు మానసికంగా చేసే ప్రతీ తప్పడు పనికీ ప్రతిఫలంగా చెల్లించే సుఖమే భయం. ధార్మికునికి వ్యాకులత ఉండదు. శ్రీనాన్నగారు "మనకు దుఃఖం వస్తూ ఉంటే ఇతరులు కారణంకాదు ప్రారబ్దం ప్రకారమే వస్తూ ఉంటుంది. మనచేత అవమానం పొందినవారు స్వర్గానికి వేడతారు మనం నరకానికి వెడతాము ఇది యదార్థం. మన సమస్యలను మనమే సృష్టించుకొని మన జీవితాన్ని మనమే బుగ్గిపాలు చేసుకోకూడదు" అన్నారు. అసూయ, మమకారాలు ఆకాశంలో మేఘాల్లాంటివి ఒకటి ఏనుగు ఒకటి చిలక అవి మరుక్షణంలో వెళ్ళిపోతాయి. మనం బాధపడకూడదు. మన అంతరాకాశంలో మేఘాలవంటి ఆ సంఘటనలను సాక్షిగా చూడటం నేర్చుకోవాలి. వాటికి మనమే దర్శకులము, నటులం, ప్రేక్షకులము అని గ్రహించి ఆత్మ ఒక్కటే నిజమని దానితో జీవిస్తే అదే మనమౌతాము.

- **సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు**, అర్ధవరం

గమనిక

మీ చందా గడువు **ఈ నెలతో** ముగియుచున్నది. కావున మీ చందాను **2008-09** సంవత్సర కాలానికి **రు|| 150/-**లను స్వయంగాగాని, డిడి రూపంలో గాని పంపి **రెన్యువల్** చేయించుకోవలసినదిగా కోరడమైనది.